

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ž., a. s., so sídlom R., X. B.**, IČO: X. proti žalovaným: v 1./ rade **Š., so sídlom X. T.**, IČO: X., v 2./ rade **Ž., B., so sídlom K., X. B.**, IČO: X. a v 3./ rade **S., akciová spoločnosť, so sídlom P., X. B.**, IČO: X., v konaní o zaplatenie 32 221,60 Sk (1 069,56 eur) s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3Cob/3/2010-191 zo dňa 1.6.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému v 3. rade náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Poprad dňa 30. 12. 2005 domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. až 3. rade povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 32 221,60 Sk s 13 % úrokom z omeškania ročne od 04. 08. 2005 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Okresný súd Poprad svojím rozsudkom č. k. 16Cb/65/2006-147 zo dňa 12. 11. 2009 rozhodol o návrhu žalobcu tak, že žalovaného v 3. rade zaviazal, aby žalobcovi zaplatil 1 069,56 eur s 13 % p.a. úrokom z omeškania od 26. 08. 2005 do 31. 12. 2008, od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009 s 12,50 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 1 069,56 eur a od 01. 07. 2009 do zaplatenia s úrokom z omeškania zo sumy 1 069,56 eur, ktorého výška je v každom kalendárnom polroku, v ktorom omeškanie trvá, určená výškou základnej úrokovej

sadzby Európskej centrálnej banky, platnej v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka, zvýšenej o 10 %, maximálne však 13 %. V prevyšujúcej časti žalobu voči žalovanému v 3. rade zamietol. Súčasne žalovanému v 3. rade uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 53,44 eur. Voči žalovaným v 1. a 2. rade žalobu zamietol. Žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému v 2. rade priznal trovy konania v sume 53,44 eur, na ktorých náhradu zaviazal žalobcu. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie žalovaný v 3. rade, napadol ním výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť plniť žalobcovi a s ním súvisiaci výrok o trovách konania. Na základe odvolania žalovaného v 3. rade Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozsudkom č. k. 3Cob/3/2010-191 zo dňa 01. 06.2010 rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti zmenil tak, že návrh žalobcu proti žalovanému v 3. rade zamietol. Súvisiaci výrok o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 3. rade zmenil tak, že žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému v 3. rade trovy konania vo výške 1 059,76 eur na účet jeho právneho zástupcu. Zároveň uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému v 3. rade aj trovy odvolacieho konania. Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 07. 2010.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie, ktorým navrhol zrušiť rozsudok odvolacieho aj prvostupňového súdu a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípustnosť svojho dovolania oprel o ustanovenie § 238 ods. 1 OSP. Napadnuté súdne rozhodnutie podľa neho spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ OSP). Namietal, že ho odvolací súd zbavil práva domôcť sa náhrady škody, napriek tomu, že vedel, že mu škoda bola spôsobená a že sa jej domáha oprávnene. Poukazoval na to, že v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu sa na strane 7 uvádza, že: „...nešlo o prevádzkovú činnosť žalovaného v 3. rade ani ďalšieho subjektu, ktorého tento poveril k výkonu činnosti, ale o prevádzkovú činnosť žalovaného v 1. rade tak, ako je vymedzená v príslušnom zákone o jeho činnosti v ochrannom pásme dráhy. Z toho dôvodu nebola daná v zmysle § 420a OZ zodpovednosť žalovaného v 3. rade, preto odvolací súd sa rozhodol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti...“. Dovolateľ odvolaciemu súdu vyčítal, že nezmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa, hoci zistil, že prvostupňový súd rozhodol nesprávne (jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci). Dovolateľ sa domnieva, že týmto postupom odvolacieho súdu stratil možnosť uplatnenia náhrady škody, ktorá mu preukázateľne vznikla a ktorej existenciu a výšku nespochybnil ani prvostupňový, ani odvolací súd. Na výzvu prvostupňového súdu sa

k podanému dovolaniu vyjadril žalovaný v 3. rade, ktorý ho ako neodôvodnené navrhol zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP), za ktorého koná jeho zamestnanec s právnickým vzdelaním (§ 241 ods. 1 OSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 OSP) najskôr to, či sa ním napadá rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

Podľa § 238 OSP platí, že ak dovolanie smeruje proti rozsudku, je prípustné:

- proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ods. 1),
- proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (ods. 2),
- proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (ods. 3).

Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania oprel o ustanovenie § 238 ods. 1 OSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa. Podľa § 238 ods. 5 OSP však **dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada.** Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. **Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.**

V prejednávanej veci, ktorá je nepochybne vecou obchodnou (vzhľadom na povahu účastníkov a predmet sporu), žalovaná istina (32 221,60 Sk) neprevyšuje desaťnásobok

minimálnej mzdy platnej v deň podania žaloby na súde prvého stupňa, t. j. 30. 12. 2005. Minimálna mesačná mzda od 01. 10. 2005 predstavovala sumu 6 900,- Sk, desaťnásobok tejto sumy je 69 000,- Sk. Preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 238 OSP nemožno vyvodiť.

Podľa § 237 OSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak bolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 OSP (tzv. dôvody zmätočnosti). Existenciou takýchto väd sa dovolací súd zaoberá z úradnej povinnosti, to znamená aj vtedy, keď sa ich dovolateľ výslovne nedovoľáva alebo (ako tomu bolo aj v prejednávacom prípade) keď sa dovolaním napáda rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné. V uvedenom zmysle preskúmal dovolací súd postup Krajského súdu v Prešove v konaní sp. zn. 3Cob/3/2010 ako aj postup Okresného súdu Poprad v konaní sp. zn. 16Cb/65/2006, pričom nezistil žiadne vady konania v zmysle vyššie citovaných písm. a/ až g/ § 237 OSP. Dovolateľom namietaný postup odvolacieho súdu, ktorý na základe odvolania žalovaného v 3. rade, zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu voči žalovanému v 3. rade zamietol, je po procesnej stránke správny a v súlade so zákonom. **Vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia sa dovolací súd nebol oprávnený zaoberať.** Naopak názor žalobcu, že nebol oprávnený podať odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu, správny nie je. Žalobca sa mohol odvolať, a to proti tej časti prvostupňového rozsudku, v ktorej Okresný súd Poprad jeho žalobe nevyhovel. To znamená proti výrokom, ktorými súd prvého stupňa žalobu voči žalovaným v 1. a 2. rade zamietol. V prejednávanej veci mala totiž kumulácia subjektov na žalovanej strane charakter tzv.

samostatného spoločenstva v zmysle § 91 ods. 1 OSP, kedy každý z viacerých spoločníkov koná sám za seba. Každý zo spoločníkov je teda vo vzťahu k druhej strane sporu (v danom prípade k žalobcovi) samostatný. Z toho potom vyplýva, že aj keď žaloba smeruje voči všetkým žalovaným a súd o nej rozhoduje jedným rozsudkom, v tomto jednom rozsudku rozhoduje o každom žalovanom osobitne, a teda aj výsledok sporu môže byť vo vzťahu k jednotlivým žalovaným rôzny. Hoci odvolací súd dospel k záveru, že za škodu zodpovedá žalovaný v 1. rade (a nie žalovaný v 3. rade, ako sa domnieval súd prvého stupňa), nemohol napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmeniť tak, aby žalovaného v 1. rade zaviazal na plnenie žalobcovi. Dovolací súd v tejto súvislosti opätovne zdôrazňuje, že vzhľadom na neprípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 5 OSP, nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť tohto záveru odvolacieho súdu. Podľa § 212 ods. 1 OSP je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania (s výnimkami uvedenými v odseku 2), a teda v zásade nemôže preskúmať výroky, ktoré neboli napadnuté odvolaním. V prejednávanej veci podal odvolanie iba žalovaný v 3. rade. Odvolanie smerovalo proti výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť plniť žalobcovi a súvisiacemu výroku o trovách konania. Tým bol daný rozsah prieskumu odvolacieho súdu. Ostatné výroky napadnutého rozhodnutia boli z prieskumu odvolacieho súdu vylúčené, pretože nešlo o žiadny z prípadov uvedených v § 212 ods. 2 OSP. Domnienka žalobcu, že ho odvolací súd zbavil práva domôcť sa náhrady škody (napriek tomu, že vedel, že mu škoda bola spôsobená a že sa jej domáha oprávnene) je teda nesprávna. O možnosť preskúmať rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu sa žalobca fakticky pripravil sám, a to tým, že sa neodvolal. Keďže procesný postup odvolacieho súdu bol v súlade so zákonom, nemožno uvažovať o tom, že by sa žalobcovi postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať pred týmto súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených dôvodov, dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písmeno c/ OSP odmietol. Dovolací súd rozhodol jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách dovolacieho konania súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP. V konaní úspešnému žalovanému v 3. rade náhradu trov dovolacieho

konania nepriznal, pretože si ich neuplatnil a ani mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Žalovaní v 1. a 2. rade neboli účastníkmi dovolacieho konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Helena Farkašová